

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Εκδιδόμενον ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἕως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόντες τὴν γόρην ἡμῶν ἀπαιτείαν καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμένηου Π. τριαρχίου Κωνσταντινουπόλεως, ἕως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἐργασία δρ. 16.—	Ἐργασία δρ. 20.—
Ἐξέμνηνος > 8,50	Ἐξέμνηνος > 10,50
Ταμίανος > 4,50	Ταμίανος > 5,50

Ἡ συνδρομὰ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστης μηνός.

Περίοδος Β'.—Τόμος 27ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Εν Ἀθήναις, 29 Αὐγούστου 1920

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 40. Ἐξωτερικ. λεπ. 45
Θέλλω προηγουμένον ἐπὶ, ἐπίσης λεπ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐπειρίδου δρ. 98, παρὰ τὸ Βασιλειον

Ἔτος 42ον.—Ἀριθ. 39

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ' (Συνέχεια)

Ὁ κ. Ζερμάττ, ὁ κ. Οὐόλστων κι' ὁ Τζάκ, ἀφοῦ ἔφαγαν στὸ σπιτάκι με' ὄρεξη, ἔρχισαν εὐθὺς τὴν ἐργασία.

Πρῶτα-πρῶτα ἔβγαλαν μερικὰ παλάκια ἀπὸ τὸν περίβολο, ὅπου εἶχαν ξεχειμωνιάσει τὰ γουρούνια. Ὁ περίβολος αὐτὸς εἶχε γεμίσει καὶ ἀπὸ ἕνα ἄλλο εἶδος χοίρων, τὰ ταγιαμ ἢ μισχογούρουνα, ποὺ ζοῦσαν εἰρηνικώτατα με' τὰλλα. Δὲν τὰ ἐδιώξαν, καὶ με' τὸ δίκτυόν τους. Ὁ

κ. Ζερμάττ ἤξερε ὅτι τὸ κρέας αὐτῶν τῶν παχυδέρμων εἶναι λαμπρό, φθάνει μόνο νὰ φαιρῇται κάποιος μυρωδικὸς θύλακας ποὺ ἔχουν στὴ ράχη.

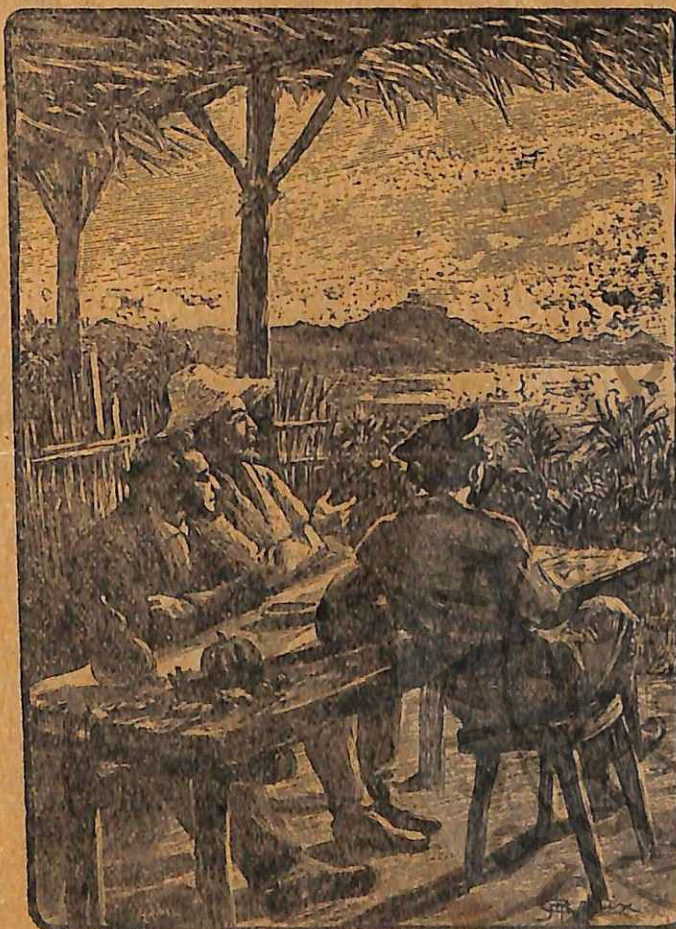
Οἱ φυτεῖες αὐτοῦ τοῦ κτήματος, ποὺ ἦταν ἀρκετὰ μακρυσμένο ἀπὸ τὴ θάλασσα, βρέθηκαν ἀκείρακτες. Κι' ἦταν τώρα πλουσιώτατες. Τὴν πρώτη φορά ποὺ ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ γιοῖ του ἐπικέσθησαν ἐκεῖνο τὸ μέρος, — τὶς πρῶτες μέρες ποὺ βγήκαν στὸ νησί, — δὲν ἦταν παρὰ ἕνας βάλτος, ποὺ τὸν ὠνόμασαν Βάλτος τῶν Ζαχαροκαλάμων. Τώρα ὅμως ἔβλεπες δεινρόκηπους, ἀγροὺς καὶ λειβάδια, ὅπου ἔβασκαν ἀγελάδες. Καὶ στὴ θέση τῆς πρώτης καλύδας, εἶχε κτισθῇ ἕνα σπιτάκι καλὰ προσυλαγμένο κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα. Παρακάτω ἦταν ἕνας καλαμιῶνας ἀπόκλειστικῶς ἀπὸ μπαμπού, ποὺ τὰ δυνατὰ τους ἀγκάθια μποροῦσαν νὰ χρησιμεύσουν γιὰ καρεῖα. Ἀλλὰ ὅποιος περνοῦσε αὐτὸν τὸ καλαμιῶνα, θὰ ἔβγαине με' τὰ ροῦχα κουρελιασμένα.

Ὅκτω ἡμέρες ἔμειναν στὸ Τσοῦκερτοπ, γιὰ νὰ σπεύρουν τὰ διάφορα δημητριακά, ποὺ τόσο εὐδοκίμοῦσαν στὸ ἔδαφος ἐκεῖνο, τὸ ποτιζόμενο με' τὸ τεχνικὸ ἔχειλίσμα τῆς λίμνης τῶν Κύ-

κων. Ἀπὸ τὰ τρία κτήματα τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, αὐτὸ ἦταν τὸ σημαντικώτερο.

Περὶ τὸ νὰ ποῦμε ὅτι ὁ Τζάκ κυνηγοῦσε κι' ἐκεῖ διάφορα πουλιά καὶ τετράποδα. Ὅσο γιὰ τὶς θύνες, ποὺ εἶχαν φανῇ τὴν πρώτη φορά, ὁ κυνηγὸς δὲν ἀπάντησε τώρα οὔτε μιὰ. Ἀλλὰ οὔτε καὶ κανέν' ἄλλο σαρκόβορο. Ὡρισμένως τὰ θηρία ἔφευγαν μπροστὰ στὸν ἄνθρωπο.

Στὰ περίχωρα τῆς λίμνης, ὁ Τζάκ ἔλαβε τὴν εὐκαιρία νὰ κυνηγήσῃ κι' ἕνα ζῶο μεγάλο σὰν ἀλογάκι, καφετὶ σκούρο, ποὺ ἔμοιαζε με' ρινόκερο χωρὶς κέρατο,

«Οἱ κάτοικοι τοῦ Πρόσπεκτ-Χίλλ μποροῦσαν νὰ πολεῖσαν ἕνα θαυμάσιον ἡλιοβόσκισμα...» (Σελ. 306, στ. α').

ἀπὸ τὸ εἶδος τῶν ταπίρων. Ἦταν μιὰ ἄντα. Δὲν ἔπεσε με' τὴν πρώτη τουφεκιά, ποὺ τῆς ἔρριξε ἀπὸ εἴκοσι βήματα· ἀλλὰ τὴ στιγμὴ ποὺ ὤρμουσε ἀπάνω του, δευτέρη σφαῖρα τῆς τρύπησε τὴν καρδιά.

Οἱ ἐργασίες στὸ Τσοῦκερτοπ τελείωσαν τὸ βράδυ τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Τὴν ἄλλη μέρα, ἀφοῦ κλείσθηκε ἐρμητικὰ τὸ σπιτάκι κι' ἀφοῦ μπῆκε στὸν περίβολο μιὰ γερὴ καγγελοπόρτα, τὸ ἀμάξι με' τοὺς ἀποίκους ξεκίνησε γιὰ τὸ Πρόσπεκτ-Χίλλ, ποὺ ἦταν κοντὰ στὸ ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης-Ἐλπίδας. Τὸ ἀκρωτήρι αὐτὸ δὲν ἀπέειχε ἀπὸ τὸ κτήμα παρὰ δυὸ λευγές· κι' ὁ δρόμος, κατὰ μέγα μέρος, ἦταν ἴσιος. Ἔτσι σὲ δυὸ ὥρες, ἀφοῦ πέρασαν μιὰ ἐξοχὴ καταπράσινη, ξανανειωμένη ἀπὸ τὶς βροχές, ὁ κ. Ζερμάττ, ὁ κ. Οὐόλστων κι' ὁ Τζάκ ἔφθασαν στὸ δάσος τῶν Πιθήκων, ποὺ μόνο τὸν ὄνομα διατηροῦσε, γιὰ τὴν πύθηκα δὲν ὑπῆρχαν πιά. Καὶ σταμάτησαν στὰ πόδια τοῦ λόφου.

Οἱ πλαγιές τοῦ Πρόσπεκτ-Χίλλ δὲν ἦταν τόσο τραχιές ποὺ νὰ μὴ μποροῦν νὰ ναιβοῦν αἱ βόνασοι κι' ὁ ὄναγρος. Καὶ τὸ ἀλάξι, ἂν καὶ με' κάποιο κόπο, ἔφθασε στὸ ἴσιωμα τῆς κορυφῆς.

Ἡ βίλλα, στὸ ὕψος ἐκεῖνο, εἶχε ὑποστῇ ἀρκετὲς ζημιές ἀπὸ τοὺς ἀνέμους. Ἡ στέγη τῆς προπάντων ἤθελε διόρθωμα, γιὰ τὴν σὲ πολλὰ μέρη ἦταν ξεχαρβάλωμένη. Ἀλλὰ κι' ἔτσι, τὸ καλοκαίρι, τὸ σπιτάκι ἐκεῖνο ἦταν κατοικήσιμο κι' οἱ ἀποικοὶ μποροῦσαν νὰ ἐγκατασταθοῦν γιὰ λίγες ἡμέρες.

Κι' ἡ αὐλὴ τοῦ Πρόσπεκτ-Χίλλ, ὅπου ἔβασίλευαν αἱ Ἰνδιάνοι, εἶχε πάθει ἀρκετὰ ἀπὸ τὶς κακοκαιρίες κι' ἔπρεπε νὰ ἐπιδιορθωθῇ. Ἐπρεπε ἀκόμα νὰ ἐβουλώσουν τὸ στόμιο τῆς μικρῆς πηγῆς, ποὺ ἔτρεχε στὴν κορυφῇ

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΠΑΛΑΖΟΥΔΑΚΗ—Εδριπίδου 3—Τηλέφ. 11-99.—'Αριθ. ἐντύπ. 4796